

Venetië door een Barbarijse zeerover genomen en het scheepsvolk in slavernij gebracht was. Op 20 december stelde hij de vijftien kooplieden-assuradeurs via notaris Basteels aansprakelijk, die zonder uitzondering nuchter reageerden⁷⁸). Over het lot van het schip 'De Gekroonde Beer', dat tegen juni een soortgelijke opdracht moest uitvoeren, is niets bekend⁷⁹).

Vanaf 1 januari 1684 kon hij beschikken over de kantoor-knecht Dirck Kortleven, met wiens vader Barent hij op 13 januari een leerlingencontract afsloot 'om hem in de stijl van de negotie te onderwijzen', waar tegenover Dirck de eerste vier jaren niets en in het vijfde jaar f 100,— zou ontvangen, alles onder borgstelling van zijn papa⁸⁰). Ook deze is hem lang trouw gebleven.

Dat de zakelijke relatie met zijn broer Antonio verbroken was, daarvan getuigt het feit dat de oud-schepen Jan Weymans zijn zoon François op diens reis door Italië belastte met de invordering van de opbrengst van zijn door Antonio Gallaccini verkochte waren⁸¹).

Dirk Ramsden, wiens rol in de sociëteit weinig sporen naliet, hield zich met grondspeculaties in het Hulsterambacht bezig⁸²).

Op 23 augustus 1684 zag Gallaccini zich genoodzaakt voor Schepenen te procederen tegen de Engelse koopman Ledgingham, die het hazenpad had gekozen, om levering te krijgen van de door hem gekochte 25 vaten Nantese brandewijn of tenminste compensatie hiervoor; hiermede had hij succes⁸³). Trouwens ook de burgemeesters hielpen hem op 7 september met een aanbevelingsschrijven aan de magistraat van Frankfort in de eerder vermelde zaak Seiters⁸⁴).

Door ervaring wijzer geworden wilde hij zijn schepen niet langer onbeschermd naar de Straat sturen; hij wendde zich op 31 oktober 1684 tot de Admiraliteit alhier om niet minder dan 46 ijzeren kanonnen, variërend van twee- tot achtponders, te lenen om te gebruiken voor de uitrusting van twee schepen. Onder borgstelling van Ramsden en Abraham van de Wercke, met wie hij ook veel samenwerkte, kreeg hij daarvoor toestemming op 10 december 1684⁸⁵).

Begin 1685 verhuurde hij zijn woonhuis aan de Blaak Z.Z. voor twee jaar à f 400,— aan ds. W. à Brakel, maar het pakhuis hield hij voor eigen gebruik aan⁸⁶). Hier was kennelijk sprake van een ombuigingsoperatie, want hij hield zich dat jaar zeer intensief bezig met het innen van zijn tegoeden wegens leveringen, en aanspraken wegens verzekeringen, het laatste ook tot